

LO GRINHON

LA GAZETA DAU PAYSAN VIVARÈS D'EN
AVANON

N° 17 ESTIU DE 94

SOMARI

- 2- Novelas - Legir - Escotar
- 3- La peja dau cordonèir.
Mots croisats.
- 4 & 5 - Los mòts per zò dire (suite)
- 6- Las istoaras de la Marie
Lo còp de tronaire.
Lo riband rotge.
Lo revenant e las boeinas.
- 7- Receta : lo vin de persièr.
Solucion daus mots croisats.
8. Chançon : "Un matin je me promène"

Coma quò

La novela cassetta de

marc

*Una produccion de "Parlarem en
Vivarès"*

12 chansons : celles qui attendaient depuis quelques années d'être enregistrées, d'autres plus récentes.

De *La nèu dau cocut* à *Chantem lo mai* en passant par *L'aiga de la font*, *Cinemà* ou *Lo Juferant*, nous les avons colorées de quelques notes d'accordéon, de violon et même de guitare électrique.

Nous vous les présentons *Coma quò*

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a :

LO GRINHON
Lo petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèc a l'òrdre de PARLAREM EN VIVARES.
Las adescions partan dau 1° de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

(Per comandar la cassetta de Marc, veire lo bon de comanda apondut dins lo Grinhon.)

Voiatge

La sortiá de Parlarem será coma l'an passat au mes de setembre (17 ò 24). Anirem dins l'enclava daus Papas. Per començar : Serignan e l'Herma (jardin botanica) de J.B. Fabre que fuguèt un grand savent e mai un escrivan de nòstra lenga. Pus farem la visita d'un talhier de santonnier dins lo caire de Tulette. Arrivarem ès Vaurias (Valréas) per minjar e pus visitar lo musèu dau cartonatge. Una jornaa au solelh de la Provença. Anètz bientut receure lo buletin d'inscripcion.

Edicion

Lo liure de Paul PAYA, *Folklore de Saint-Agrève en Vivarais*, pareissut en 1960 èra completament agotat depus de temps. Parlarem en Vivarès en colaboracion daube las edicions de la "Bouquinerie" de vès Valença se son ocupats de ne'n faire un retiratge. Aquel liure, en grafia de l'autor, nos presenta de contes, d'istòaras, de faribòlas dau país de Sant-Agrèva. Tots los texts son en version bilinga.

Poiètz nos lo comandar a l'adressa dau Grinhon.- Abonats : 75 F

Autres : 85 F

(Pas eissublar 15F per lo pòrt se volètz vos lo faire mandar per la pòsta)

Un cors public d'occitan ès Anonai

Qu'es l'idèia que fai son chamin depus un moment dins l'eiquipa de Parlarem. Perqué un cors public ? Per praticar un pauc sa linga e surtot aprendre a legir e escriure, çò que nos en pas apres a l'escòla. Le cors es badat a tot lo monde e même per aqueles que coneissan ren e que vòlan aprendre. Mai d'informacions bientut e surtot dins lo numerò d'òtòbre.

Radio

Las emissions de Parlarem s'arrestan, coma tots los ans lo temps de l'estiu, sus las ondas de Radio-Voisine-Chérie-FM. La darreira emission fuguèt redifusaa lo 30 junh. Tornarem (benlèu) començar en Otòbre.

PER LEGIR L'OCCITAN

Si vous connaissez un peu la langue, lire à haute voix, il ne doit pas y avoir beaucoup de difficultés. Gardez votre prononciation. Quelques éléments :

a en fin de mot se prononce : o luna = *luno*
o = ou ex. lo lop = *lou lou* cocorda = *coucourdo*
ò = o pòrta = *porto* pibòla = *pibolo*
u = u comme en français ex. figura = *figuro*
nh = gn ex. montanha = *mountagno*
lh = ill ex. palha = *paillo* filha = *fillo*

Per legir, escotar...au solelh de l'estiu

Parlarem en Vivarès vos prepausa :

Haut-Vivarais - Chanteurs de langue occitane du Haut-Vivarais - Atlas sonore Rhône-Alpes N°5 (en occitan et en français), 1 cassette + livret 90F + 15 F de port

J.Cl. Foret "La Peira d'Asard" roman, en édition bilingue Français-Occitan : 100 F + 15 F de port

Marc Noaille Coma quò, 12 chansons, 1 cassette avec le texte des chansons (occitan) : 70F + 15F de port

Paul PAYA Folklore d'Ardèche, Contes, anecdotes et fariboles de la région de Saint-Agrève, en occitan (graphie de l'auteur) et en français, illustré, textes occitans traduits : 85F+15F de port.

Ièu savo una chançon - Chanteurs de langue occitane du Haut-Vivarais (en occitan et en français), 1 cassette + livret (épuisé)

Commander à Parlarem, Le Petit Avanon, 07370 OZON

LA PEJA DAU CORDONÈIR

I a de temps qu'ès SANT-JÈURE i a plus de cordonèir. pasmens qu'es ben aquí que mon paire, l'Enric, aviá badat sa promèira botica.

Dau temps passat dins aquelo genton petit vilage aviá gardat de nombrós amics e mai de sovenirs. Vòudrio vos parlar encuèi de la peja, una medecina a bon marchat. La peja que l'òm tira de la bava daus pins serviá aus cordonèirs per faire lo fiu pejat.

Prenián cinc o sèis fius de lin qu'empejaván e que torcián sus la coissa daube lo plat de la man. Aquele cordonet franc solide e garantit de purritura fasiá tant bien per coser las semèlas daus solièrs e petaçar las grolas. Si mon paire ne'n passava pro qu'es per causa que la peja serviá mai justament per tirar las eichifras, garir los rumes mai las corbaturas.

La vespraa, surtot l'ivern, los vesins (lo litre sos lo braç) s'arrossavan autorn dau poèl per devisar e passar lo temps. Parlavan de tot, daus uns, daus autres, de la plòia de "*la nèu daus Avents qu'a de lonjas dents*", de la Fani de l'Acco qu'espèrava per Chalendas, dau Gròs Loïs daus Ubacs que se deviá meirar a Nòstra Dama ... de la darrèira faribòba dau Toinon de vès Ardoèis, e mai, e mai de politica !

Lo Gaston Doumergue, President de la Republica aviá passat dins la grand rúa de SANT-JÈURE.

Un vèspre se trovèran ensems daube l'Enric, Raol lo Mastroquet, Milon lo menuisièr, lo maneichau e Ricon chantaire e campanèir. Tot 'n còp la pòrta se bada de briu veiquiá : *lo celèbre Jan de la Plana !*

Jan de la Plana, vielh garçon, bèl coma una lata, mes franc crochetat, lo nas prompte a lavorar la tèrra, rintra en se tenant las còtas, gençant coma un chin foïtat.

- A ! mos rumes, mos rumes !

- Ò mon paure Jan, asseta-te vite ! T'anèm faire un bon emplastre e te o promèto, poïres anar dançar diùmenja que ven !

Mon paire pren sa casserola, la remplis d'aiga, bota un morcèl de peja e fai chaufer lo tot au banh-maria. Ricou fai revirar lo malade a l'abochon, deirola sa flanèla e li sulèva son pendilhon. Milon apeja lo cataplasme brulant e fumant sus l'eichina dau paure òme. Dau còp, coma si l'avián picat au cuol daube un agulhon, nòstre Jan, tot deibrat, sòrt de la botica en quialant : "*A ! momà ! ... A ! momà ! m'an bruclat, m'an bruclat*".

E coma aquò, bramant, gençant, plorant coma la nuòchola, Jan faguèt lo torn de SANT-JÈURE, la flanèla detrès ... mas quand tornèt rintrar dins la botica, miracle ! Ò miracle ! **Jan de la Plana se trovèt dreit coma un cièrge.**

André DUCLAUT

Los mots croisats dau Grinhon

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1									
2						■		■	
3					■				
4		■					■		■
5									
6			■						
7		■			■				
8									

ORIZONTALAMENT : 1. Dansa provençala. - 2. Las daus trobadors èram finas - 3. Unitat monetaria de l'Iran. Om i es bien. - 4. Testa d'iguane. L'ausèl en a doas. - 5. Se permenava sens ren faire (se). - 6. Regal dau chin. Son lo còrs dau Crist. - 7. Aprèp la signatura. A un apètis bèl. - 8. Bien abritadaas, au chaud.

VERTICALAMENT : A. Istoira pas tròp seriosa. - B. Las de nòstres amics son las nòstras. - C. Una per la bariòta, doas per lo velò. Flume d'Italia. - D. Vilatge d'Ardescha de Nòrd. - E. Piosas inicialas. Cansat o fatigat. - F. Lo caire delhs Lengadocians. - G. Donaa per lo relotge. Se bèu bien ambe lo pastis. - H. Fara la bugada. - I. Estatjant. Los dison testards. (solucion paja?)

LOS MÒTS PER ZÒ DIRE

(suïta)

3. - LE TRAVÈL

Au travèl se jutja l'òme, e per rendre quau jutjament qu'es pas los mòts que mancan. I a promèir le **FAINIENT** ... que fai ren. Mas i a mai d'un biais de ren faire. Te pòies **BAMBANAR**, ce que fai la **BAMBANA**, l'òme sens eivam ni fiertat, le **TRAINAGROLAS**, la **TRAINA** o la **TRAINASSA**, colòvra que fus l'òvra sens saver onta 'nar. Ren faire, quò se ditz mai **BRANDOLAR** o **BRANDOLHAR**. E quand brandolhes d'un café o d'un conflant a l'autre, siàs una **CHIFATA** que tardará pas gaire a virar en **DEIPÒLHA**.

Una **LUSÈRNA** (l'autre nom dau **FAINIENT**) qu'es doncas quauqu'un de **MOLET**, sens biais e sens eivam coma un burre que fond, quauqu'un qu'es déjà las davant de trabalhar, coma una vacha vièlha : una **GÒRRA**, un **GORRAT** (o **GORRET**). Qu'es quauqu'un de sens forma, una **PANOSSA**, quela pata que passes sus la taula après beure o minjar. Quauqu'un qu'es totjorn en **LANGOR**, e que **LANGOEIRA** (una **LANGOEIRA** doncas), qu'arrèita pas d'aver la **CHUÈLA** (l'enveia de ren faire) o ben las **ENDERMILHAS** (l'enveia de dermir).

Autre biais de pas trabalhar : qu'es de córrer las filhas o d'èsser totjorn per charreiras. Quò, qu'es le **CHIN CORRIER**, un òme que gaita pas sas mans ? Qu'es pas dobe sas mans que travaïha le plus, quela **BRELA**.

N'i a que trabalhan, mas que trabalhan mau. Le **GRINHET** (o **GRATET**), per exemple, qu'a gis de biais e que sap pas coma s'i prendre, si le martèl s'arrapa per le boeis o le fèrre. O la **GRABÒTA** que vai passar meia-ora a te pingar un clòu per le laisser a metat enfonsat. Qu'es pas a iele que fariáu faire ma maison. I a la **ZICA** (o **ZIQUET**), que dona diens son prat tres còps de dalha, e pue s'arreja per anar diens son champ donar quatre còps de volam davant de prendre son achon e de córrer a son boeis d'onta le veies s'entornar au bot de cinc minutas.

I a mai la **GANIVÈLA** que chanja d'idèia après le darreir qu'a parlat o la **GAVANHA** que se lascia entraïnar per le promèir venut. I a la **GUINHOCHA** que sap pas ce que vòu (**GUINHOCHAR**). I a quele qu'es tròp croèi, tròp

treulhe e mingolet, la **BRANCIVÈLA** o **BRANLA-A-L'AURA**, qu'una aurissa te fot a bas. Son d'**EBÒRLHA-VESON** que son bons qu'a crevar los iaus d'una chanilha. Sus ieles compta pas per dondar un jarri sauvatge. Sens parlar de la **JARROLHA** que fai mas que virar en rond (eïtent que la jarrolha qu'es quand as los genons que rintran en dediens).

E pue a l'opausat i a l'**EBORSAIRE**, qu'**EIBORSA** son travèl, le fai a **CHAMBA-LÈVA**, sens le sonhar. Qu'es un **BRIMBRÒU**, un **EIBRACHAIRE**, un **EIBOLHAIRE** que zòs eibòlha tot quand se bòta au travèl e qu'eïbrisa tots sos ordís. Per fenir trovam le **GARAUD**, qu'en russe quò se ditz *stackanovista* : un borrel de travèl, oa ! per ce que son travèl, el le massacra !

A ! n'en tròves pas gaire de bons travaïhaïres qu'afanan lhor pan en baralhant sens tròp, que guinhan, oa, mas pas coma de Japonés ! La maire n'en es mòrta.

4. - LE MINJAR E LE BEURE

As travaïhat ? Pòies minjar. Mas gara ! garda-te aquí mai dau tròp e dau tròp pauc. Si minges tròp, coma un **EIFRAMELAT**, coma un **ABRAMINAT**, qu'a ren minjat depuè tres jorns, si **BRIFES**, **CHAUNHES** e **COTISSES** en zòs embornant tot entre tas dents, siàs un **BALIFRE**, un **GALEMA**, una **GRANDA GOLA**, un **PIFRAIRE**. Qu'es pas genti de **PIFRAR** coma quò, qu'es affaire de **LICAPÈLA** qu'a totjorn le fèc a las dents.

Le contrari de se'n botar la plena bòlha, qu'es **GRINHAUDAR** : qu'es minjar dau bot de las dents un pauc coma una chiaura que minja las cipiunas. O **MANGILHAR**, o **MINJONHAR**, minjar sens apètis.

I a mai quau que pòt pas minjar sens zòs eïbrisar tot diens son assièta, sens zò tot chauchinhar a la forchèta : **PAUTRILHA** o **PAUTRISSA**. Qu'es un **PAUTRISSIER**. E si en mai de quò apond d'aiga o de vin a son minjar, serà una **LAVORJA**. N'i a coma quò de monde que se pòian ren enquilhar sens ne'n faire de paparòt. Crandrián de s'enojar le golalhon.

Quand fas marchar la ganacha dessor, te fau beure de temps en temps per zò faire colar. "Quò còla ben" disem de quauqua viaa qu'es de bon davalat o que nos **ACHATÍS** (ce que fai venir l'aiga a la bocha). Le dangeir de tròp beure le coneissem que tròp : **SE FIOLAR** o **S'ENFIOLAR**, venir **FIOLE** ... Un còp de temps en temps, quò fai pas tròp de mau. Mas **BAVURLAR** (beure a tenent la bisa), quò te mena tot dreit au **CONFLANT**, a la **CHIFATA**, a la **DEIPÒLHA** qu'avem veguts plus naut. Quant n'en veiem qu'**AN CHARJAT LA MONINA** e que **RIFAN LA SORBEIRA** (bailan de còps de tèta diens le voeide) en **BRANCICOLANT** !

Diso pas qu'un còp de blancha de temps en temps, un diau d'aigardent après una ribola, quò fait de mau. "Quò te coeirás tas parts !"

Mas, ten ! de tant parlar dau beure e dau minjar, siau confle, siau tege, me siau sorrat. Ai minjat mon sòrre, ne'n ai mon saole.

"Ieura qu'es la santa Eibolhaa.
Demana serà la santa Eitrecinaa."

5 - LAS VIAAS DAU SÈXE

Veio dejà les iaus que lusèrnan a legir "le sèxe". E ben, si apeitatz d'istòrias qu'achatissan, a vos faire levar le basto, monsur, o savar la monina, masdamas, n'en seritz tots per vòstres frais ("Sava, sava, cuòl de dama" coma disan los buscharons quand pialan las ruschas). Qu'es pas diens le biais dau **GRINHON** de faire de pornò, qu'es pas un **PUTARÁS**, si veietz ce que vòlo dire. Passatz chamin, les **GRANDILHONS** ! Cherchatz enquesiam mai de **GRANDILHONAS**. I a de maisons per quò. Lai trovaritz de **GARIMÈLAS**, de **GUENIPAS**, de **GUENILHAS**, de **PELEEIRAS**, que fan **PATARISSA** de lhòr còs.

A ! los joeines, quand 'niritz a la vila faire vòstre servici, garatz-vos de quelas filhas. Vos achatissan per charreiras dobe un peitrau que poncha coma las possas de las bravas. E de coeissas ! E bravonètas ! E risolètas ! Vos embabiolan. Vos fan beure e vos fan montar. **CHINCHA** si pòies, si as pro d'eime encara. E te vequiá tornar diens la charreira, mas t'an minjat tos sòs, quelas **MANÒRAS**, quelas **PUTAS** ! A ! mefiatz-vos, los joeines, quand faritz los sodards. Mefiatz-vos de quelas **CATÒLAS** ! Laissatz-las aus **GARCIÈRS**.

Doncas, coma le **GRINHON** es chaste, vos parlarai pas dau sèxe sinon d'un biais seriós vos citarai pas le refranh famós :

"Las amo las aulanhas,

las pòio pas cachar.

Las amo las bergeiras,

la pòio pas chinchar."

(o chauchar per qui ama los eufemismes)

Citarai pas non plus las formulas a dobla ententa : "Tasta, mia, si qu'es doç" o "botar de coàs a las figas". Laissarai las bestias a lhòrs bas instints. La mira e le miron mironan (o mirotan). Le **GRINHON** es pas un **PORCHÀS**.

Parlarai daus mots **AMISTÓS**. **BICAR** o **BOCAR** : **FAIRE PETAR UNA MIA**. **BICOTAR** : n'en faire petar plus d'una. Le **BICARÈL** o **MILHARÈL** qu'es doncas quau qu'arrèita pas de bicotar.

Achavarai sus queles tèrmes. Le patoàs viviá diens l'intimitat de las bestias e fasiá de lhòrs amors d'affaires de familha. Saviá pasmens s'enautar au-dessús de la cintura. Un tèrme injuriós coma **GARÇA** veniá amistós quand se chanjava en **GUÈRÇA** o **CHAROPA** en **CHARIPA** (sinonime **COCOARRA**).

Mas pro travalhat per uncue.

(De ceure..... Le còp que ven, quò serà "los mauvés caractères e los tipés fisiques".)

Jean-Claude FORÊT

Vocabulari : Dobe, daube, ambé = avec. Enquesiam mai = ailleurs. Iaus, uèlhs, elhs = yeux. Jarri, buòu, brau, taure = taureau. Ordís, otís = outils. Afanar son pan = gagner son pain. Baralhar = s'agiter. Guinhar = remuer. Fèc, fuòc = feu. Paparòt = purée, soupe. S'engojar le golalhon = s'obstruer le gosier. Diau, dial, dedau = dé à coudre. Det = doigt Tege = engourdi. Pialar = écorcer. Brava = génisse. Embabiolar o embabaiular ? = ensorceler avec des mots.

Las istoaras de la Marie

LO CÒP DE TRONAIRE

Lo Tòfilon qu'èra un òme tant vielh, deviá aver près de cent ans. Se parava encara pas mau, fasiá totjorn son petit trin. Mas lo paure èra sord coma una palhassa, auviá ren, ren du tot e sens se geinar, lo monde l'apelavan "tompèta". Vau vos dire perque.

Lo paure vielh a son age patissiá tansèpè a respirar. Avia mai totjorn lo nas bochat e corriá la gòrja badaa. Doncas avalava totas las auras e coma auviá pas, las laissava sortir sens se geinar, en corrant, en parlant au monde. De fès, l'auvián mème davant de lo veire, de fès mai, quauque gamin melh diable, melh insolent, li bramava a l'aureilha : "*Quò vai, tompèta ?*" E lo paure vielh respondiá : "*Mas, n'ai gis de tompèta*".

E quò l'estonava de los veire rire.

Un jorn que sonhava joar a las bolas, assetat aube d'autres sus un banc, lo temps se comblèt e comencèt a tronar. Tot d'un còp, petèt un còp de tronaire que faguèt tremolir lo banc e sautar tot lo monde. Mon Tòfilon se levèt de briu, en colèra. Fotèt lo camp en disant :

"Sapristi ! n'i a un aquí que ven de possar una burla, laissez me vite garar dau pas per çò que si amo bien sentir mon petat, amo pas sentir aquelo daus autres".

Lo riband rotge

Qu'èra dins una maison, i avia una grand-maire qu'èra mòrta e, a n'aquel moment, lo monde s'abilhavan en dèu coma chaliá, tot lo monde s'abilhava de nier. E avian mai abilhat la petiotona de nier, en dèu, coma tot lo monde.

E, quand meme, veian, de temps en temps, que traversava la cucina, veian una ombra, e aquò los esnoia. Pensavan ben qu'aquò deviá estre la grand-maire, mas enfin donavan de messas au curat, disian :

-Deu mancar de messas, i manca quauqua veiaa.

La veian totjorn. Un jorn demandèran au curat, lhi diguèran, qué. E lo curat lhur diguèt : "Mas avètz qu'a lhi demandar, quand es que la tornaretz veire, demandar si qu'es ila, que vos dise çò que vèu. "

E aquò fai que quand la tornèran veire, la grand-maire, que l'ombra qué, pensavan qu'aquò èra ila, e se trompavan pas, qu'èra bien ila. E i diguèran :

- Se qu'es tu, grand-maire, diá-nos çò que vòles.

E la grand-maire respondèt :

- Vòlo lo dèu d'aquela petiotona.

E aquò fai que veguèran qu'avia un riband rotge dins sa borra. Avian laissat aquel riband, avian pas pensat a n'aquò. Avia una trena e avia son petit riband rotge aquela petita, èra bien gentona coma aquò. E aquò fai que enlevèran lo riband rotge e veguèran plus la grand-maire.

Lo Revenant e las Boèinas

Qu'èra un vielh, un païsan, avia passat sa via a chanjar los tèrmes de plaça per prendre tantsepè de terra a sos veisins.

Tantsepè d'aicí, tantsepè d'ailai, chanjava los tèrmes qué. E savo pas si n'avia bien ganhat de terra, mas enfin, quand es que venguèt a filar, laissèt bien tot.

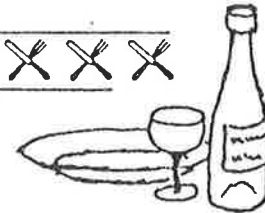
E doncas après venia espiar sas penas. Totas las nèits, lo monde veian sus las boèinas, tot lo torn de son domaine, veian una lanterna, una lumiera que se promenava. E qu'èra ilo que seguiá tots sos tèrmes aube sa lanterna.

Lo monde o savian, disian : "Té, qu'es *untel* que ven espiar sas penas."

Marie MOURIER

Vocabulari :

tremolir : *trembler* - burla : *petat* - riband : *ruban* - dèu : *deuil* - quauqua veiaa : *quelque chose* - trena : *tresse* - gentona : *joliette* - tèrme, boèina : *borne*, limite de propriété - tantsepè : *un peu*

VIN DE PERSIÈR

Per una botelha de vin rosat d'Ardècha o de Provença, chau :

- 120 fuèlhas de persièr
- 25 morsèls de sucre ros
- 1 pichòt veire a mostarda d'aigardent (12,5 cl)

- . Acampar las fuèlhas entre las doas Damas (15 d'Òst e lo 8 de setembre). Mèfi ! que los aubres siesan pas estats surfatats dempuèi au mens una quinzena de jorns.
- . Lavar la fuèlhas, las panar dins un torchon, las botar dins un bòcal, ajotar lo sucre, lo vin, l'aigardent.
- . Borlar per que totas las fuèlhas siesan banhaas.
- . Bochar lo bòcal, laisser repausar un mes.
- . Passar, embotelhar, esperar dos mes per tastar.

LO VIN DE PERSEQUIER REQUINQUILHAIRE !

Un jorn d'auton a Forcauquier, quand Marta fielava
La taula èra mesa en un vergier, mas lo vent bofava ;
Alòr tombèt d'un persequier una bèla fuèlha,
S'anèt negar dins un pichier plen de vin de trelha.
Marta, quand puèi beguèt lo vin, masteguèt la fuèlha,
e trobèt aquò a la fin digne de la vielha.

Rinquinquin, Rinquinquin, viva lo vin !

(D'après "Musiques Provençales 1988" BACHAS MONT-JÒIA)

Marta rempliguèt un bachas de vin de costièras,
Lo sucèt, li metèt un platàs dei fuèlhas leugièras.
Un còp lèst, Marta sens tardar
A son òme lo fet tastar : ne'n cridèt montjòia
Eu que quilhava plus tròp ben, son quiqui sautava
E a cha veire, l'èr de rèn, se requinquilhava.

Rinquinquin, Rinquinquin, viva lo vin !

Vocabulari : Persequier, persier = pêcher. Lèst = prêt. fet, faguèt = fit. Montjòia = ancien cri de guerre. Eu, ilo = lui

Solucion daus mots croisats. (N°17)

ORIZONTALAMENT : 1. Farandola - 2. Amors - 3. Rial - Cala - 4. Ig - Ala - 5. Bambanava - 6. Os - Ostias - 7. PS - Ogre - 8. Acoconaas.

VERTICALAMENT : A. Faribòla - B. Amigas - C. Roa - Po - D. Arlabòsc - E. N.S. - Las - F. Canton - G. Ora - Aiga - H. Lavarà - I. Ama - Ases.

UN MATIN JE ME PROMENE

Le petit panier blanc

Alléretto

Un ma-tin, je me pro-mè-ne Le long d'un grand bois char-mant,
Je ren-contre u-ne ber-gè-re Qui dor-mait pro--fon--dé--ment.

Moi, j'lui pris tout en ri---ant Son p'tit air d'mi-tour de vir' a
gau-cha, Moi, j'lui pris tout en ri--ant Son jo---li p'tit pa-nier blanc.

Un matin, je me promène,
Le long d'un grand bois charmant,
Je rencontre une bergère
Qui dormait profondément.
Moi, j'lui pris tout en riant,
Son p'tit air d'mi-tour de vir'a gaucha,
Moi, j'lui pris tout en riant
Son joli p'tit panier blanc.

- N'en pleure pas tant, la belle,
Je suis un riche marchand;
Quand je prends la marchandise,
Je la paie argent comptant.
Oh ! la belle, si tu voulais,
Son p'tit air d'mi-tour de vir'a gaucha,
Cent écus l'achèterais,
Ton joli p'tit panier blanc.

Quand la belle se réveille,
Se tournant de tous côtés,
Ne trouve plus ce qu'ell'cherche,
Elle se met à pleurer :
- Vous êtes un insolent,
Son p'tit air d'mi-tour de vir'a gaucha,
D'm'avoir pris si doucement
Mon joli p'tit panier blanc !

- Mon panier n'est pas à vendre,
A vendre ni acheter.
C'est un gage que ma mère
M'a souvent recommandé.
Ell'm'a dit de bien garder,
Son p'tit air d'mi-tour de vir'a gaucha,
Ell'm'a dit de bien garder
Mon joli p'tit panier blanc.

- Ta mère, c'est une vieille,
Une vieille ringaingoin.
Va lui dire, ô ma bergère,
Qu'ell'ne se souvient pas bien.
Ell'n'a pas toujours gardé,
Son p'tit air d'mi-tour de vir'a gaucha,
Ell'n'a pas toujours gardé
Son joli p'tit panier blanc !

Chanté par Ferdinand Batin (Sécheras)
Communiqué par Madeleine Rouveyrol
Noté par Joannès Dufaud